

ÎNCHEIERE

4 iulie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Ala Cobăneanu
Luiza Gafton
Dumitru Mardari

examinând admisibilitatea recursului declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Marcrispet” reprezentată de avocatul Lilian Osoian,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Societatea cu Răspundere Limitată „Marcrispet” împotriva lui Oleg Zîneac cu privire la încasarea datoriei și compensarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 30 ianuarie 2018 a Curții de Apel Bălți, prin care s-a respins apelul Societății cu Răspundere Limitată „Marcrispet”, s-a admis apelul lui Oleg Zîneac, s-a casat hotărârea din 19 septembrie 2017 a Judecătoria Bălți, sediul Sîngerei și s-a emis o nouă hotărâre prin care acțiunea s-a respins,

c o n s t a t ă :

La 30 martie 2017 SRL „Marcrispet” a înaintat cerere de chemare în judecată împotriva lui Oleg Zîneac, prin care a solicitat încasarea datoriei în sumă de 144 490,23 de lei și compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a indicat că la 27 octombrie 2016 între Oleg Zineac și Steluța Baxan a fost încheiat un contract de vânzare-cumpărare a părții sociale a SRL „Marcrispet”, care a fost autentificat notarial și înregistrat cu nr. 18021.

Baxan Steluța a devenit noul proprietar al SRL „Marcrispet”, ceea ce se confirmă prin extrasul din Registrul de stat al persoanelor juridice nr. 353054 din 16 februarie 2017.

Pentru cumpărarea magazinului, lui Oleg Zineac i-a fost transmisă suma de 8 500 euro din cei 10 000 euro la care au convenit, fapt ce se confirmă prin recipisa din 30 decembrie 2016.

La primirea sumei, Oleg Zineac s-a obligat să achite datoriile magazinului cu furnizorii timp de 5 zile lucrătoare.

Astfel, societatea reclamantă a invocat că pârâtul nu-și onorează obligațiile și nu stinge datoriile magazinului în sumă totală de 144 490,23 de lei, dintre care: servicii Unite - 1058 de lei, Trezoreria de Stat - 5 700 lei, Auto-salubritate - 814,59 de lei, servicii Orange - 616,34 de lei, Moldova-gaz - 1 895,90 de lei, Regia

transport electric - 38 182,75 de lei, IFS - 1 826,53 de lei, alți furnizori - 84 396,12 lei.

A remarcat că SRL „Marcrispet” a stins parțial datoriile în sumă de 38 789,33 de lei.

Prin hotărârea din 19 septembrie 2017 a Judecătorei Bălți, sediul Sîngerei, acțiunea s-a admis parțial.

S-a încasat de la Oleg Zineac în beneficiul SRL „Marcrispet” suma totală de 134 490,23 de lei, care se compune din: datoria față de furnizori în mărime totală de 84396,12 lei, datoria pentru închirierea spațiului față de ÎM „Regia Transport Electric Chișinău” - 38182,75 de lei, datoria față de Inspectoratul Fiscal de Stat - 1 826,53 de lei, datoria pentru consumul gazelor naturale față de SA „Moldovagaz” - 1 895,90 de lei, datoria față de Trezoreria de Stat - 5 700 lei, datoria pentru servicii de salubritate - 814,59 de lei, precum și datoria pentru serviciile de telefonie mobilă „Unite” și „Orange” în sumă totală de 1 674,34 de lei.

S-a încasat de la Oleg Zineac în beneficiul SRL „Marcrispet” suma de 7334,80 de lei cu titlu de cheltuieli de judecată, care se compun din: 4334,80 de lei taxa de stat achitată la înaintarea acțiunii și 3 000 lei cheltuieli de asistență juridică.

S-a respins acțiunea depusă de SRL „Marcrispet” în parte compensării cheltuielilor de transport în sumă de 200 lei ca nefondată.

La 29 septembrie 2017 SRL „Marcrispet” a declarat apel împotriva hotărârii Judecătorei Bălți, sediul Sîngerei din 19 septembrie 2017, solicitând modificarea hotărârii prin admiterea integrală a acțiunii și compensarea cheltuielilor de judecată în mod deplin.

Ulterior, la 2 octombrie 2017, Oleg Zineac a declarat apel, solicitând casarea integrală a hotărârii Judecătorei Bălți sediul, Sîngerei din 19 septembrie 2017, cu respingerea acțiunii sau transmiterea cauzei la rejudecare.

Prin decizia din 30 ianuarie 2018 a Curții de Apel Bălți, s-a respins apelul declarat de SRL „Marcrispet”.

S-a admis apelul declarat de Oleg Zineac.

S-a casat hotărârea Judecătorei Bălți, sediul Sîngerei din 19 septembrie 2017 și s-a emis o nouă hotărâre prin care acțiunea s-a respins.

În susținerea soluției, instanța de apel a reținut că recipisa semnată de pârât la 30 decembrie 2016, invocată de reclamant drept temei al prezentei acțiuni, nu confirmă temeinicia pretențiilor, or, conform acesteia Oleg Zineac s-a obligat față de Nicolae Baxan să restituie datoriile, dar nu față de SRL „Marcrispet”.

Astfel, Colegiul a considerat eronată concluzia instanței de fond privind admiterea acțiunii, deoarece nu se denotă că în temeiul recipisei pârâtul și-ar fi asumat anumite obligații față de societatea reclamantă.

La 8 mai 2018, prin intermediul oficiului poștal (f.d. 192), SRL „Marcrispet”, reprezentată de avocatul Lilian Osoian, a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând dispunerea efectuării unei expertize contabile, admiterea recursului, casarea deciziei Curții de Apel Bălți din 30 ianuarie 2018, modificarea hotărârii Judecătorei Bălți, sediul Sîngerei din 19 septembrie 2017, prin admiterea integrală a acțiunii și compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea recursului s-a invocat că decizia instanței de apel este ilegală, neîntemeiată și pasibilă de a fi casată.

Totodată, s-a indicat că instanța de apel a interpretat eronat circumstanțele cauzei și a aplicat eronat legea.

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Materialele dosarului atestă că decizia integrală a instanței de apel a fost recepționată de SRL „Marcrispet” la 22 martie 2018 (f.d. 132). Din acest considerent, recursul din 8 mai 2018, se consideră declarat în termen.

În conformitate cu art. din 439 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Astfel, instanța de recurs reține că examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute la art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării cauzei, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanța de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural, și anume, dacă se invocă că instanța judecătorească a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Codul de procedură civilă, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanța de judecată nu este absolut. Există limitări implicit admise [cauza Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 CEDO procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (a se vedea Botten împotriva Norvegiei, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (Helmens împotriva Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse, Colegiul consideră că recursul declarat de SRL „Marcrispet”, reprezentată de avocatul Lilian Osoian, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se declară inadmisibil recursul înaintat de Societatea cu Răspundere Limitată „Marcrispet” reprezentată de avocatul Lilian Osoian.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Ala Cobăneanu

judecătorii

Luiza Gafton

Dumitru Mardari